

ligt indgribende foranstaltning i forhold til at opnå det, man ønsker med afgørelsen. Indberetningen skal begrundes udelukkende i den pågældendes personlige adfærd, hvilket vil sige, at en tidligere straffedom ikke i sig selv kan begrunde indberetningen til SIS II. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

I tilfælde af et positivt søgeresultat i forbindelse med indberetning efter artikel 24 af en tredjelandstatsborger, som er omfattet af retten til fri bevægelighed inden for Fællesskabet, hører den medlemsstat, der har konstateret det positive søgeresultat, omgælden den indberettende medlemsstat, for at der hurtigst muligt kan træffes afgørelse om, hvilke forholdsregler der skal træffes.

Forordningens artikel 26, der også er ny i forhold til Schengenkonventionen, fastsætter, at der, forudsat at kravene til oplysningernes kvalitet er opfyldt, optages oplysninger i SIS II med henblik på nægtelse af indrejse eller ophold om tredjelandstatsborgere, som er omfattet af en restriktiv foranstaltning, med henblik på at forhindre indrejse i eller transit gennem medlemsstaternes område, truffet i overensstemmelse med TEU artikel 15, herunder foranstaltninger, hvorved der gennemføres et rejseforbud vedtaget af FN's Sikkerhedsråd. For tredjelandstatsborgere, der er omfattet af retten til fri bevægelighed inden for Fællesskabet, skal der dog foretages en særlig vurdering forud for indberetning, jf. det ovenfor anførte om forordningens artikel 25 vedrørende indberetning af et familiemedlem til en unionsborger.

Forordningens artikel 26 skaber med andre ord en forpligtelse til, at der i SIS II optages oplysninger om tredjelandstatsborgere, som er opført på EU's og FN's sanktionslister med rejserestriktioner, med henblik på at nægte disse personer indrejse eller ophold.

Ifølge forordningens artikel 24, stk. 2, gælder betingelserne i artikel 24 for indberetninger, jf. ovenfor, ikke i forhold til de personer, der er omfattet af artikel 26. Det betyder, at der ikke er et krav om, at der skal foreligge en national, individuel afgørelse truffet af de kompetente administrative myndigheder eller domstole som grundlag for indberetningen af en person, der er opført på sanktionslisterne. I henhold til artikel 26 er grundlaget for optagelsen i SIS II alene den omstændighed, at EU eller FN har optaget den pågældende tredjelandstatsborger på en sanktionsliste med rejserestriktioner.

Efter forordningens artikel 26, stk. 2, kan der heller ikke i disse tilfælde stilles krav om, at de minimumsoplysninger, der som udgangspunkt skal indlæses i

forbindelse med en indberetning, jf. forordningens artikel 23, skal foreligge.

I forbindelse med optagelsen af en person på EU's sanktionslister med rejserestriktioner er det hensigten, at det samtidig skal besluttes, hvilken medlemsstat der skal være ansvarlig for at indberette den pågældende person i SIS II, herunder for løbende at ajourføre indberetningen. Det forventes, at det medlemsland, der har EU-formandskabet på tidspunktet for beslutningen om at optage en person på en liste om rejserestriktioner, skal forestå indberetningen af den pågældende i SIS II.

5.4. Gennemførelse af SIS II-forordningen på Integrationsministeriets område

5.4.1. Optagelse og videregivelse af fingeraftryk og personfotografi

Der er i dag hjemmel i udlændingeloven til at optage fingeraftryk af asylansøgere og af udlændinge, der pågribes i forbindelse med forsøg på ulovlig indrejse her i landet, med henblik på videregivelse af disse fingeraftryk til den centrale Eurodac-enhed i Kommissionen i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000 om oprettelse af Eurodac til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen.

Derudover er der hjemmel til at optage fingeraftryk af udlændinge i en række yderligere tilfælde. Dette kan bl.a. være, hvis en udlænding opholder sig ulovligt i landet, og optagelse af fingeraftryk sker med henblik på at kontrollere, om udlændingen tidligere har indgivet ansøgning om asyl i et andet EU-land, hvis optagelse af fingeraftryk skønnes hensigtsmæssigt med henblik på at identificere den pågældende, eller hvis det skønnes hensigtsmæssigt med henblik på at udstede eller fremskaffe rejselegitimation. Endelig er der i visse tilfælde hjemmel for Udlændingesservice og politiet til at videregive fingeraftryk.

Reglerne om optagelse og videregivelse af fingeraftryk findes i udlændingelovens § 40 a.

I udlændingeloven i dag er der herudover hjemmel til at optage personfotografi af en udlænding, der søger om asyl. Der kan desuden optages personfotografi af en udlænding, hvis det skønnes hensigtsmæssigt med henblik på at identificere den pågældende, med henblik på at udstede identitetskort eller andet legitimationsdokument til den pågældende eller med henblik på at udstede eller fremskaffe rejsedokument. Også personfotografi kan i visse tilfælde videregives af Udlændingesservice og politiet.

Reglerne om optagelse og videregivelse af personfotografi findes i § 40 b.